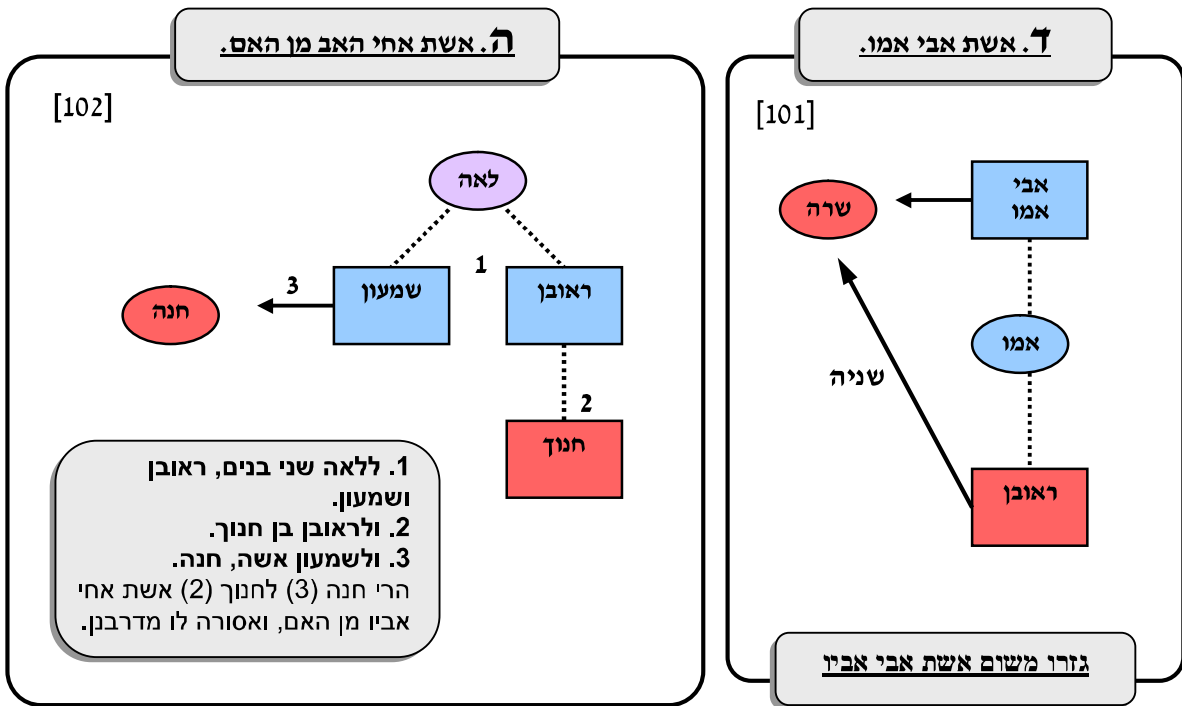
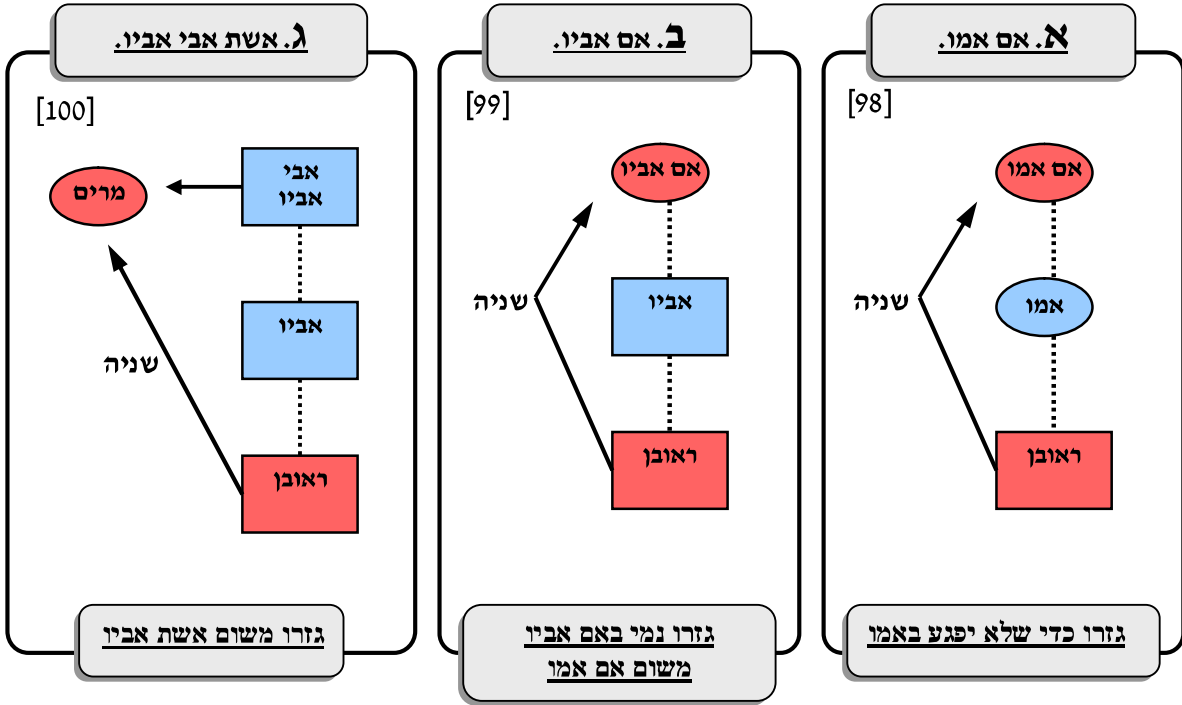
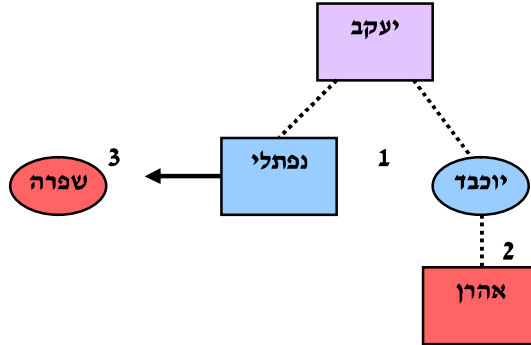

ת"ר מה הם שניות

1. אשת אחי האם מן האב.

[103]

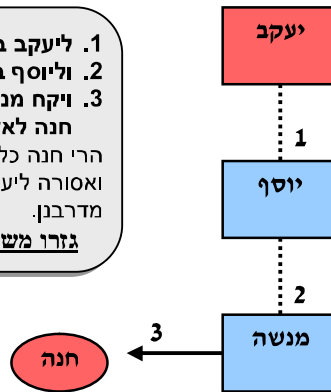

1. ליעקב בן ובת, נפתלי ויוכבד.
 2. וליוכבד בן אהרן.
 3. ולנפתלי אשה, שפרה.
- הרי שפרה (3) לאהרן (2) אשת אחי אמו מן האב, ואסורה לו מדרבנן.

גזירה משום אחי אביו מן האם

2. כלת בנו

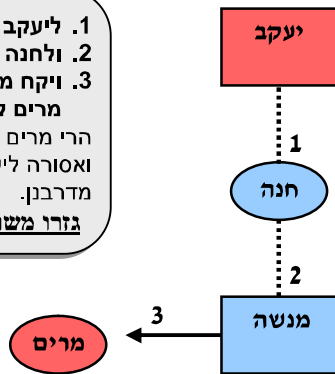
[104]

1. ליעקב בן יוסף.
 2. וליוסף בן מנשה.
 3. ויקח מנשה את חנה לאשה.
- הרי חנה כלת יוסף, ואסורה ליעקב מדרבנן. גזרו משום כלתו

3. כלת בתו

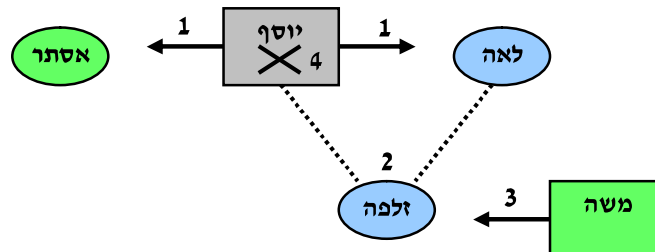
[105]

1. ליעקב בת חנה.
 2. ולחנה בן מנשה.
 3. ויקח מנשה את מרים לאשה.
- הרי מרים כלת חנה, ואסורה ליעקב מדרבנן. גזרו משום כלת בנו

ומותר אדם, באשת חמיו.

[106]

1. ליוסף שתי נשים, לאה ואסתר.
 2. ותלד לאה ליוסף את זלפה.
 3. ויקח משה את זלפה לאשה.
- הרי יוסף חמיו של משה.
4. ואם מת יוסף מותרת אסתר אשתו למשה (ירוק בירוק).

מראה

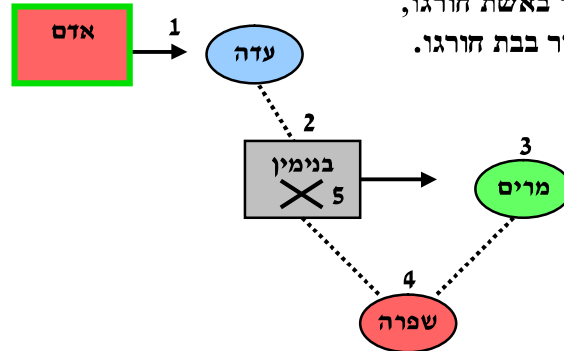
יבמות כא ע"א

יבמות

ריט

[107]

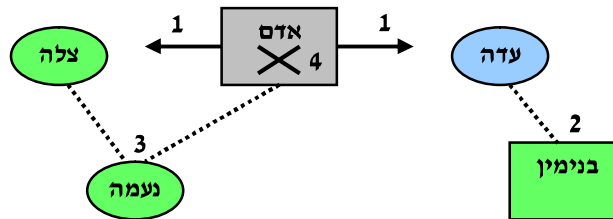
ומותר באשת חורגו,
ואסור בבת חורגו.

1. לאדם אשה ושמה עדה.
 2. ולעדה בן מבעל אחר, בנימין.
 3. בנימין לקח את מרים לאשה.
 4. ותלד לו את שפרה.
 5. ומת בנימין (או שגירש את מרים).
- הרי מרים אשת בן חורגו (בנימין) של אדם, מותרת לו, (ירוק) ושפרה בת חורגו, אסורה לו (אדום) משום אשה ובת ובנה.

[108]

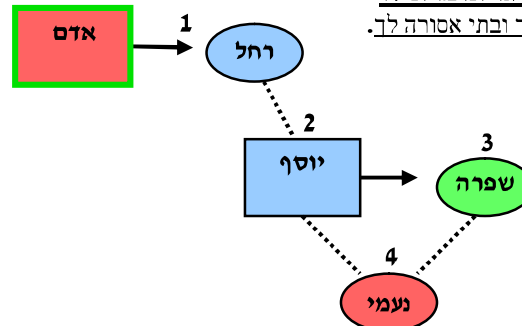
וחורגו מותר באשתו ובבתו.

1. לאדם שתי נשים - עדה וצלה.
 2. לעדה בן מבעל אחר, בנימין.
 3. וצלה ילדה לאדם את נעמה.
 4. ומת אדם (או שגירש את צלה).
- מותר בנימין בן חורגו של אדם בצלה אשתו, ובנעמה בתו.

[109]

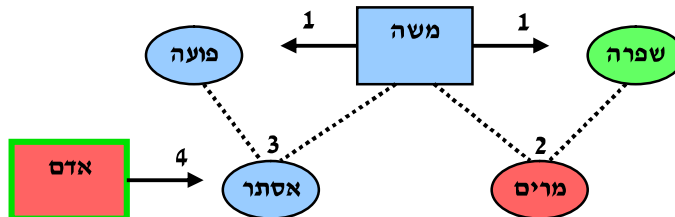
ואשת חורגו אומרת לו
אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

1. אדם ורחל - איש ואשה.
 2. לרחל בן מבעל אחר - יוסף.
 3. יוסף לקח את שפרה לאשה.
 4. ותלד לו את נעמי.
- נמצא: שפרה (4) לאדם - אשת בן חורגו, ונעמי (4) בתה - בת חורגו
שפרה אומרת לאדם אני מותרת לך, ובתי (נעמי) אסורה לך.

[110]

אי הכי, אשת חמיו נמי תימא:
אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

1. למשה שתי נשים - שפרה ופועה.
 2. ותלד לו שפרה את מרים.
 3. ופועה ילדה לו את אסתר.
 4. ויקח אדם את אסתר לאשה.
- נמצא: שפרה לאדם אשת חמיו, ומותרת לו - ומרים בתה (אחות אשתו מן האב) אסורה לו.
שפרה גם תאמר לאדם אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

אמר רב ארבע נשים יש להן הפסק, נקיט רב בידיה תלת וכו'.

א. אשת אחי האב מן האב, שניה ואסורה -- אבל אשת אחי אם אמו מותרת. (רש"י ד"ה אשת)

[112]

היינו כמקרה הנ"ל, אלא: לרחל (1) היתה בת צלה (3), ולצלה היתה בן יוסף (4). נמצא: שפרה ליוסף אשת אחי אם אמו מן האב, ומותרת לו, (לפי ששניה זו יש לה הפסק).

[111]

1. ליצחק בן ובת - רחל ולוי.
2. לוי לקח את שפרה לאשה.
3. ולרחל בן, יוסף.

נמצא: שפרה ליוסף אשת אחי אמו מן האב, ואסורה לו.

ב. אשת אחי האב מן האב, שניה ואסורה -- אבל אשת אחי אבי אביו מן האב מותרת, (רש"י ד"ה אשת)

[114]

היינו אותו מקרה, אלא: לחנוך (3) היה בן דוד (4). נמצא: חנה (2) לדוד (4) אשת אחי אבי אביו מן האב.

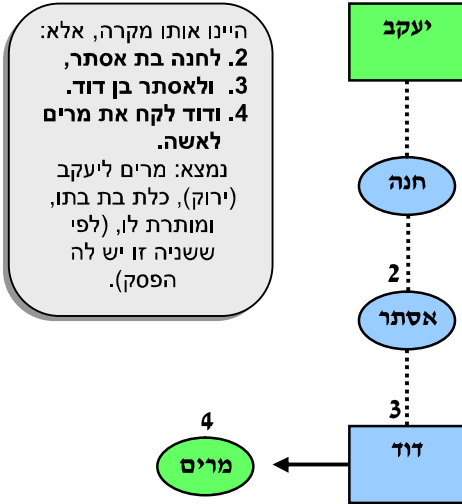
[113]

1. ללאה שני בנים, ראובן ושמעון.
2. שמעון לקח את חנה לאשה.
3. ולראובן בן, חנוך.

נמצא: חנה (2) לחנוך (3) אשת אחי אביו מן האב, ואסורה לו.

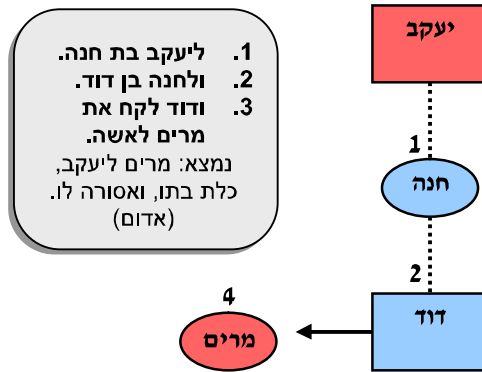
ג. וכלתו (כלת בתו, רש"י ד"ה וכלתו) שניה ואסורה -- אבל כלת בתו מותרת.

[116]

היינו אותו מקרה, אלא:
 2. לחנה בת אסתר,
 3. ולאסתר בן דוד.
 4. ודוד לקח את מרים לאשה.
 נמצא: מרים ליעקב, (ירוק), כלת בתו, ומותרת לו, לפי ששניה זו יש לה הפסק).

[115]

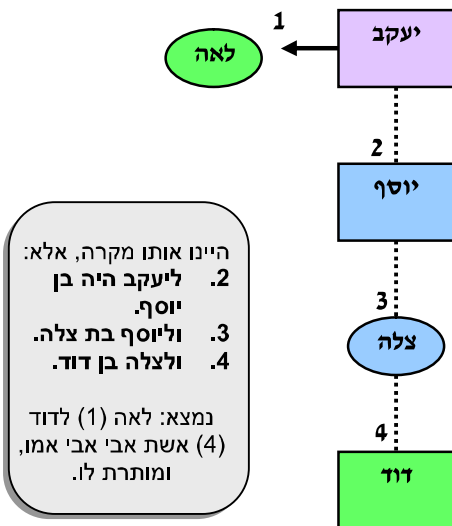

1. ליעקב בת חנה.
 2. ולחנה בן דוד.
 3. ודוד לקח את מרים לאשה.
 נמצא: מרים ליעקב, כלת בתו, ואסורה לו. (אדום)

וזעירי מוסיף:

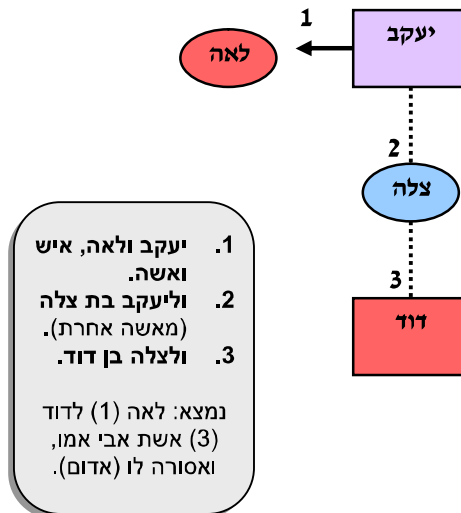
ד. אף אשת אבי אמו, שניה ואסורה -- אבל אשת אבי אמו מותרת

[118]

היינו אותו מקרה, אלא:
 2. ליעקב היה בן יוסף.
 3. וליוסף בת צלה.
 4. ולצלה בן דוד.
 נמצא: לאה (1) לדוד, (4) אשת אבי אמו, ומותרת לו.

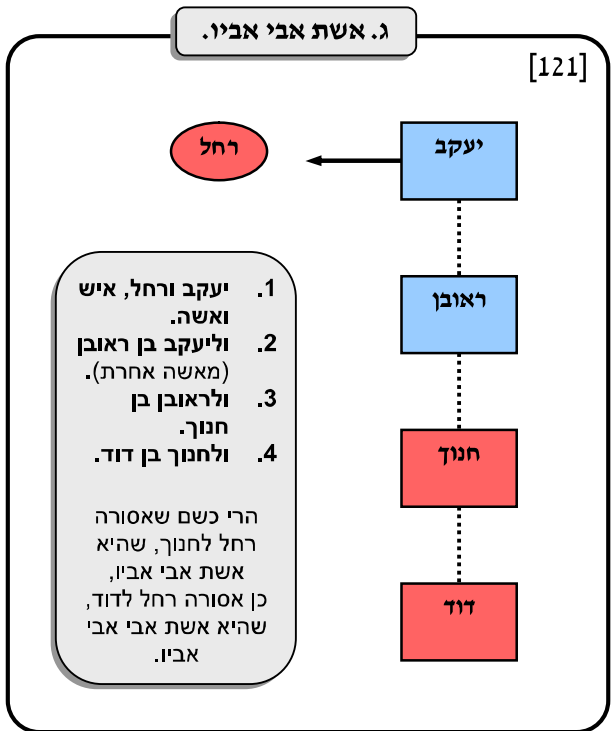
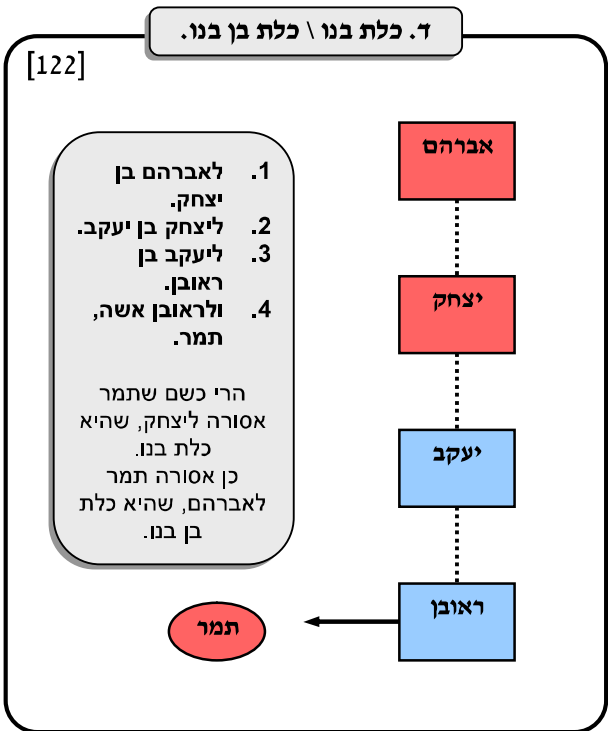
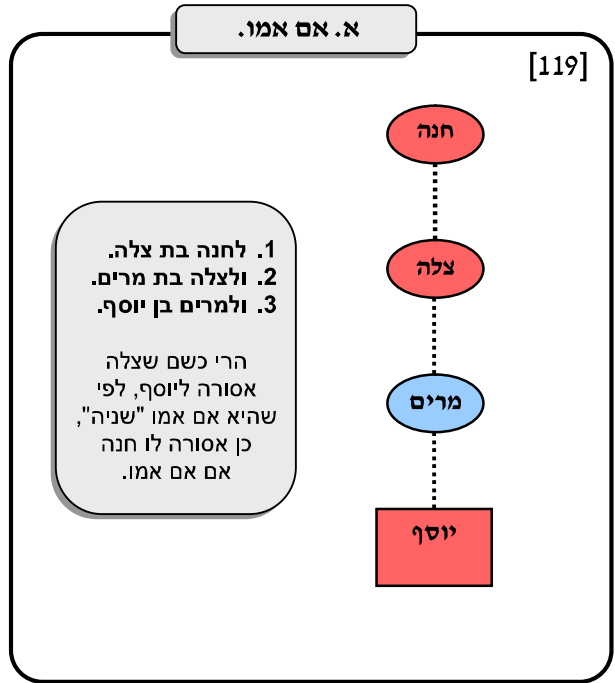
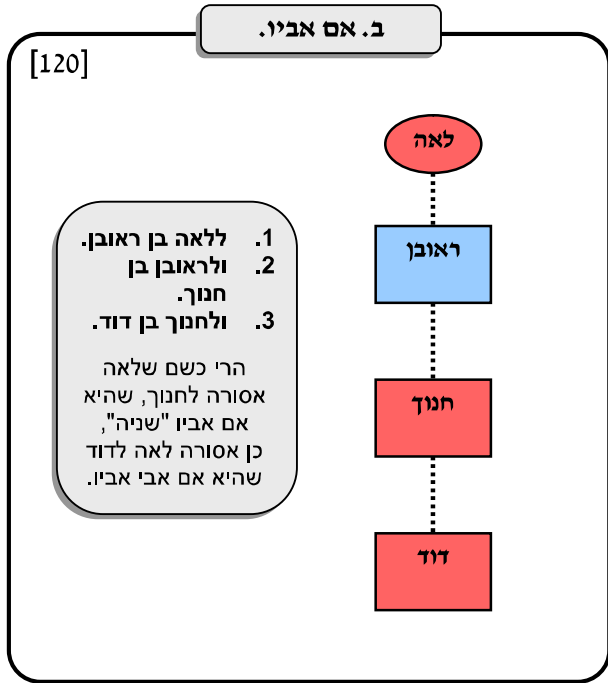
[117]

1. יעקב ולאה, איש ואשה.
 2. וליעקב בת צלה (מאשה אחרת).
 3. ולצלה בן דוד.
 נמצא: לאה (1) לדוד, (3) אשת אבי אמו, ואסורה לו (אדום).

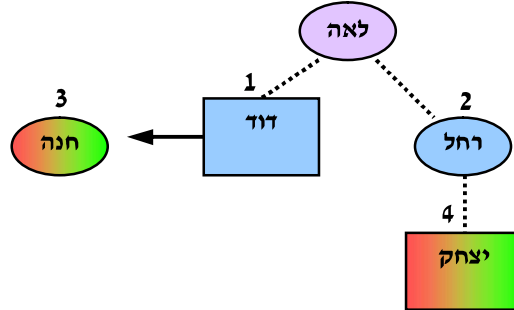
וסימניך דעילאי דרב, היינו שהוסיף זעירי והתיר דור אחד גבוה יותר מרב, שרב נקט הפסק רק "באשת אחי האם, ואשת אחי האב" (שהם הדור של אביו ואמו), ואילו זעירי הוסיף דור גבוה מזה, "אשת אבי אמו".
ורב מאי טעמא ... מיחלפא ליה באשת אבי אביו. ע"י ציור 121

אבל שאר השניות אין להם הפסק (רש"י ד"ה ואשת, וד"ה וכלתו).

איבעיא להו, אשת אחי האם מן האם מהו ?

[123]

1. ללאה בן דוד
2. וכן בת רחל.
3. ולדוד אשה, חנה.
4. ולרחל בן, יצחק.

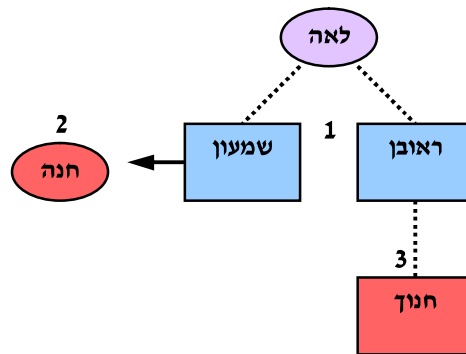
נמצא: דוד (1) ליצחק (4), אחי אמו מן האם

ומיבעיא להו: אשתו של דוד (חנה-3) מהי ליצחק (4)? האם גזרו בה רבנן או לא.

... אשת אחי האב מן האם, ואשת אחי האם מן האב, דאיכא "צד אב", הוא דגזרו רבנן וכו'.

[124]

א. אשת אחי האב מן האם.

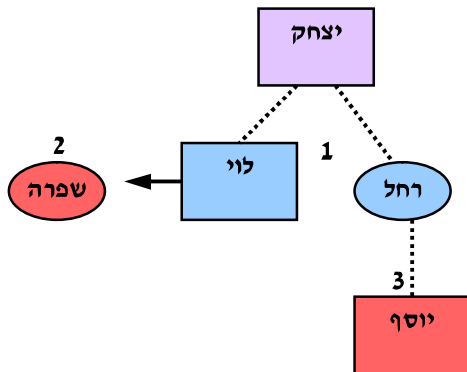

1. ללאה שני בנים, ראובן ושמעון.
2. שמעון לקח את חנה לאשה.
3. ולראובן בן, חנוך.

נמצא: חנה (2) לחנוך (3) אשת אחי אביו מן האם, ואסורה לו. ואיכא צד אב (שהרי היא אשת שמעון אחי אביו)

[125]

ב. אשת אחי האם מן האב.

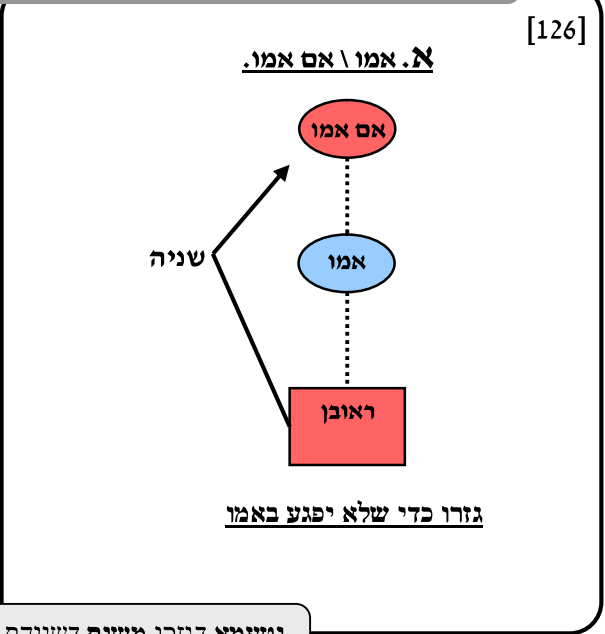
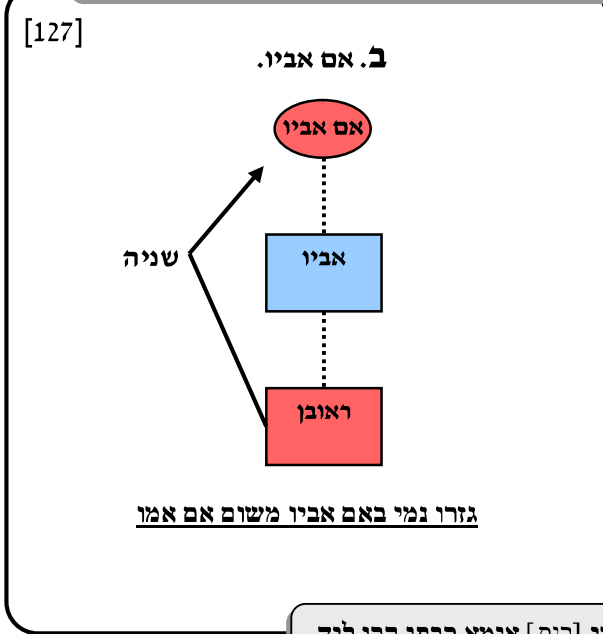

1. ליצחק בן ובת, רחל ולוי.
2. לוי לקח את שפרה לאשה.
3. ולרחל בן, יוסף.

נמצא: שפרה (2) ליוסף (3) אשת אחי אמו מן האב, ואסורה לו. ואיכא צד אב (שהרי לוי ואמו רחל בני אב אחד)

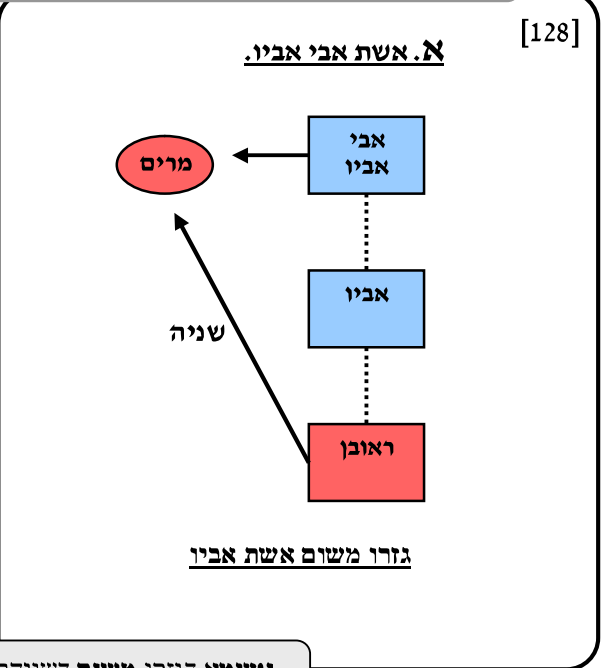
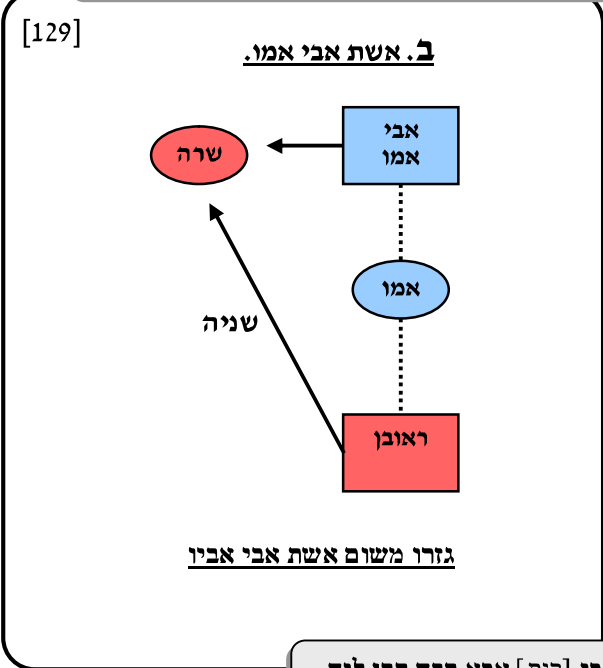
אמר רבא אטו כולהו לאו גזירה לגזירה נינהו וכו'.

אמו ערוה, אם אמו שניה -- וגזרו על אם אביו, משום אם אמו.

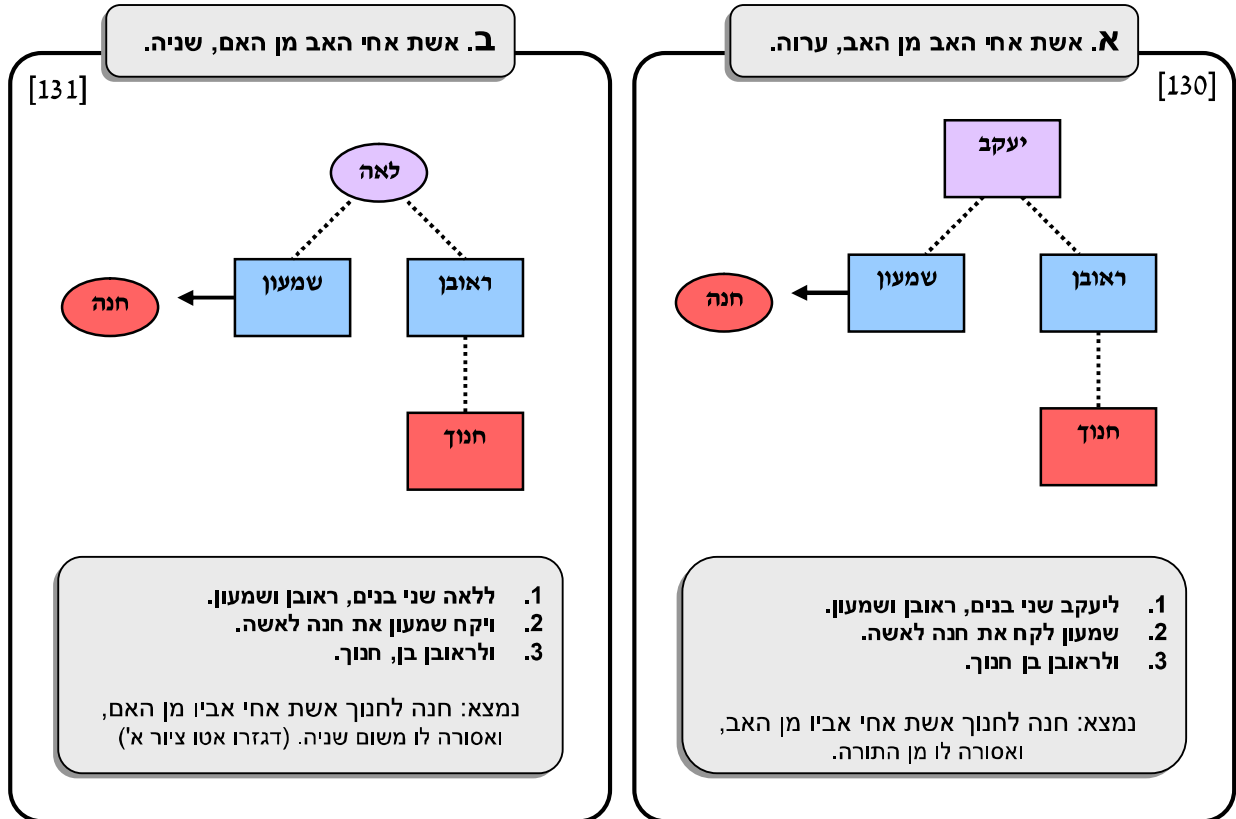
וטעמא דגזרו משום דשניהם דבי [בית] אימא רבתי קרו ליה

אשת אביו ערוה, אשת אביו שניה -- וגזרו על אשת אביו אמו, משום אשת אביו אביו.

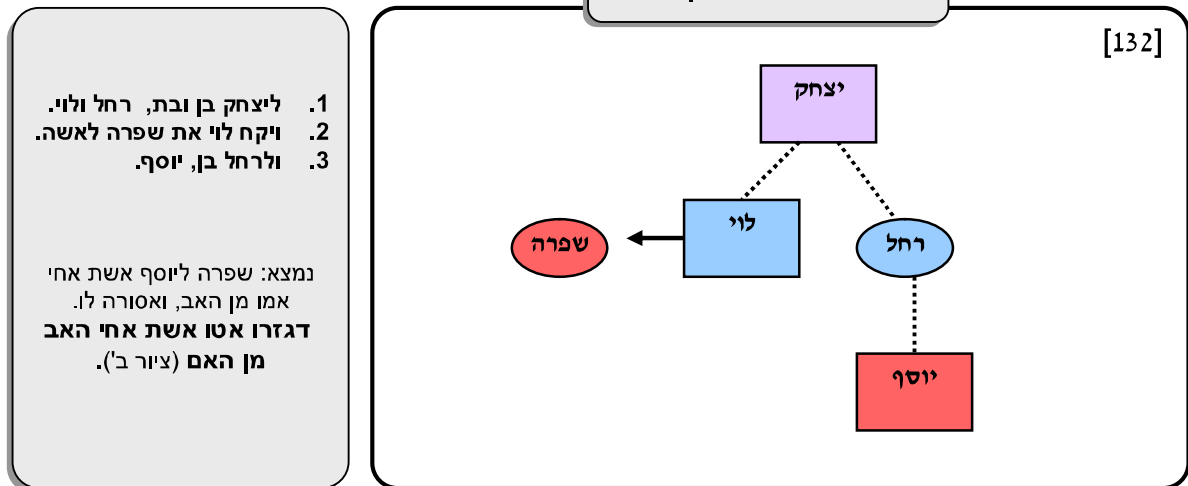

וטעמא דגזרו משום דשניהם דבי [בית] אבא רבה קרו ליה

אשת אחי האב מן האב ערוה וכו'.

ג. אשת אחי האם מן האב

וטעמא דגזרו משום דכולהו, דבי [בית] דודי קרי להו

ת"ש ... כל שבנוקבה ערוה בזכר גזרו על אשתו משום שניה, ואמר רבא וכללא היא, בתמיה (רש"י).

[133]

אשת חמיו -- מותרת

1. ליעקב אשה, רחל.
2. ובת חנה.
3. ומשה לקח את חנה לאשה.
רחל אשת חמיו מותרת למשה.

חמותו -- ערוה

{ א }

1. ללאה בת, חנה.
2. ומשה לקח את חנה.
לאה חמותו אסורה למשה איסור ערוה "אשה ובתה".

במקום לאה חמותו האסורה לו, עומד יעקב חמיו - ואשתו רחל מותרת לו

[134]

אשת בן חמותו -- מותרת

1. ללאה בת חנה וכן יצחק.
2. ויקח משה את חנה לאשה.
3. ויצחק לקח את שפרה.
שפרה אשת בן חמותו מותרת למשה.

בת חמותו -- ערוה

{ ב }

1. ללאה שתי בנות חנה ודינה.
2. משה לקח את חנה.
דינה בת חמותו אסורה למשה איסור ערוה, אחות אשתו.

במקום דינה בת חמותו האסורה לו -- עומד יצחק בן חמותו, ואשתו מותרת לו

[135] { ג }

אשת בן חמיו -- מותרת

1. לדוד בת חנה וכן אשר.
2. משה לקח את חנה לאשה.
3. ואשר לקח את זלפה.
הרי זלפה אשת בן חמיו מותרת למשה.

בת חמיו -- ערוה

1. לדוד שתי בנות, חנה וצלה.
2. משה לקח את חנה לאשה.
הרי צלה בת חמיו אסורה למשה איסור ערוה, אחות אשתו.

במקום צלה בת חמיו האסורה למשה -- עומד אשר בן חמיו, ואשתו מותרת לו

[136] { ד }

אשת חורגו -- מותרת

1. משה וחנה - איש ואשה.
2. ולחנה בן - לוי (מבעל אחר).
3. וללוי אשה - צלה.
הרי צלה אשת חורגו מותרת למשה.

חורגתו -- ערוה

1. משה וחנה - איש ואשה.
2. ולחנה בת - רחל (מבעל אחר).
הרי אסורה רחל חורגתו למשה איסור ערוה "אשה ובתה".

במקום רחל חורגתו האסורה למשה, עומד לוי חורגו - ואשתו מותרת לו

[137] { ה }

אשת בן חורגו -- מותרת

1. משה וחנה - איש ואשה.
2. ולחנה בן - יצחק.
3. וליצחק בן - יעקב.
3. וליעקב אשה - בלהה.
הרי בלהה אשת בן חורגו מותרת למשה.

בת חורגתו -- ערוה

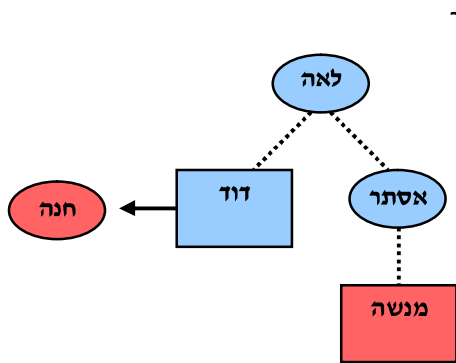
1. משה ולאה - איש ואשה.
2. וללאה בת - עדה.
3. ולעדה בת - אסתר. (נמצא: עדה למשה, חורגתו - ואסתר בת חורגתו).
הרי אסורה אסתר למשה איסור ערוה "אשה ובתה".

במקום אסתר בת חורגתו האסורה למשה, עומד יעקב בן חורגו - ואשתו מותרת לו

[138]

והא דרב יהודה בר שילא לאתויי מאי, לאו לאיתויי אשת אחי האם מן האם, דכל שבנקבה ערוה, בזכר גזרו על אשתו משום שניה.

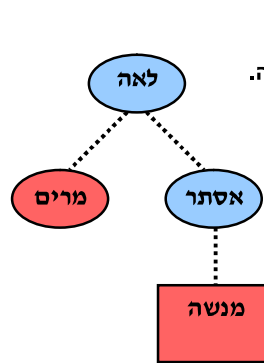
בזכר גזרו על אשתו

1. ללאה בן ובת, אסתר ודוד.
2. ולאסתר בן מנשה.
3. ולדוד אשה - חנה.

חנה אסורה למנשה איסור שניה, שהיא אשת אחי אמו מן האם.

בנקבה -- ערוה

1. ללאה שתי בנות, אסתר ומרים.
2. ולאסתר, בן מנשה.

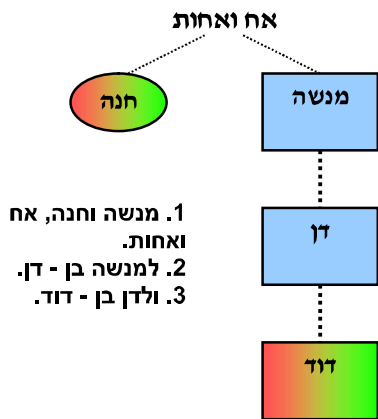
הרי מרים אסורה למנשה איסור ערוה, אחות אמו.

במקום מרים -- עומד דוד, ואשתו אסורה, משום "שניה".

[140]

שולח לי ר' משרשיא מתוספניא ...

{ב} ואחות אבי האב מהו ?

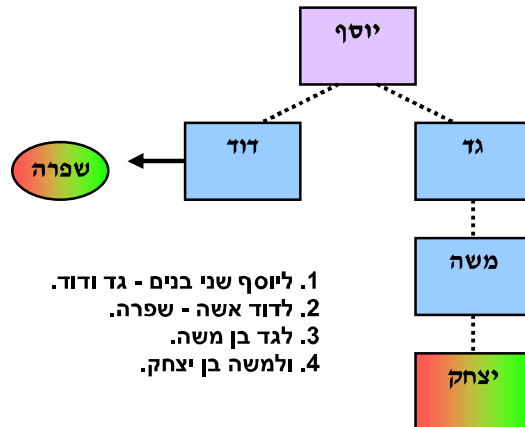

1. מנשה וחנה, אח ואחות.
2. למנשה בן - דן.
3. ולדן בן - דוד.

4. חנה לדוד מהי ?

[139]

{א} אשת אחי אבי האב מהו ?

1. ליוסף שני בנים - גד ודוד.
2. לדוד אשה - שפרה.
3. לגד בן משה.
4. ולמשה בן יצחק.

5. שפרה ליצחק מהי ?